

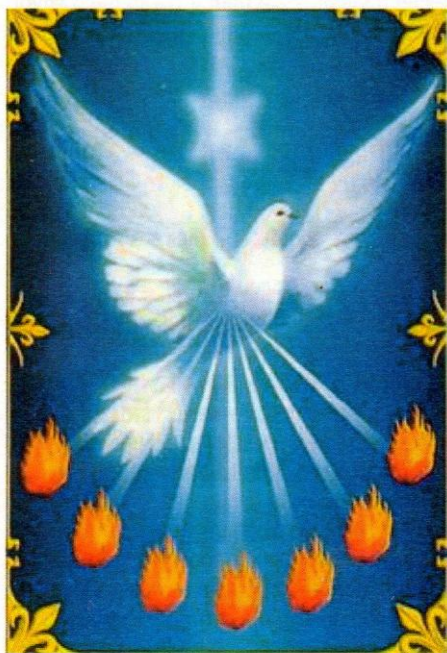
1. čtení: Sk 2,1-11 2. čtení: 1 Kor 12,3b-7.12-13

Ev.: Jan 20,19-23

**Žl 27 Sešli svého ducha, Pane,
a obnovíš tvář země!**

Kapka rosy z Božího slova: Setkání vzkříšeného Krista s apoštoly je předzvěstí Letnic. Ježíš vyzývá své přátele k přijetí Ducha svatého, který je dárce pokoje a odpuštění.

Čekání není vždy jednoduché



Když byl Ježíš vzat do nebe, apoštolové se vrátili do Jeruzaléma a jednomyslně setrvali v modlitbách. (Srov. Sk 1,12-14)

Jaký byl Ježíšův poslední pokyn učedníkům? „Čekejte na Ducha svatého“. Možná to nebylo pro každého jednoduché. Někteří by třeba hned nejraději něco aktivně podnikali, vyrazili mezi lidi a probírali s druhými události předešlých dní. Měli ale „jen čekat“ (viz Lk 24,49). Učedníci se tedy sešli a společně se začali modlit.

I my, abychom mohli nést dobré a trvalé ovoce, potřebujeme ze všeho nejvíc Ducha Božího. Možná se nám nechce poslechnout a čekat, až Bůh něco v našem životě změní, čekat na druhé, a chceme vyrazit a konat konečně už sami. Je ale pokušením myslet si, že je třeba začít hned, stihnout toho co nejvíc, co nejdřív a dokonale. Bůh nám předem posílá Ducha, Přitele, Rádce, Toho, kdo pomáhá. Doslova mluví o tom, že nás chce do Ducha svatého ponořit. Ne, aby po nás pak stekl jako voda, ale aby nás prostoupil a proměnil. (Takový je pravý smysl křtu Duchem svatým.)

I dnes tedy můžeme znovu zaslechnout Boží zaslíbení: Očekávejte Ducha! On přijde.

A chce ho darovat každému. Možná se cítíme daleko od Boha, že jsme od něho cokoli očekávat přestali. Není ale potřeba být napřed dokonalým křesťanem, mít na kontě spoustu úspěchů, perfektní manželství, rodinu a děti, plno přátel a skvěle naplánovanou budoucnost. Otec dá svého Ducha těm, kdo ho prosí. (Viz Lk 11,13.) Neodmítne nikoho.

Jediná jeho podmínka je Ducha očekávat...

Bůh ví, jak je pro nás čekání důležité. Postoj očekávání v důvěrné modlitbě otevírá naše srdce Duchu svatému. Při něm si lépe uvědomíme, že nejsme ti hlavní, na kterých všechno stojí. Vzdáváme se postupně přesvědčení, že my víme nejlíp, jak by věci měly být. Vzdáváme se postupně mnohdy nezdravé jistoty, že víme, co je třeba udělat a co je naproti tomu holý nesmysl. Učíme se osvobozovat od starostí, jak věci budou. Protože „Jemu na nás záleží“ (srv. 1Pt 5,7).

Ježíš nám posílá Ducha Přítele, jehož blízkost může měnit náš život. On svou láskou oživuje ztvrdlá srdce a otevírá oči pro velké Boží divy. Naplňuje radostí a pokojem. Snímá z nás únavu a dává odvahu svědčit o pravdě a lásce.

Duchu svatý, přijď, obnovuj v nás život, když se cítíme vyhořelí, prázdní a zranění, připomínej nám znovu, jak moc Ti na každém z nás záleží, pomáhej nám milovat a být tu pro ty, ke kterým nás denně posíláš. Naplň nás svou silou pro úkoly, které jsou před námi, abychom mohli být pro naše okolí světlem a solí...

www.vira.cz

Touhu po Bohu prožívá každý člověk

Možná vás překvapí názor, že vrozenou touhu po Bohu má každý člověk – ať „věřící“, či „nevěřící“. Pokusím se ukázat, jak se takové touhy projevují ve všedním životě. Jak vypadají? Jak je pociťujeme? Jak si můžeme svoji touhu po Bohu uvědomit? Nabízím několik nejběžnějších způsobů, kterými se naše touhy projevují.

Mnozí z nás zažili, že i když jsme dosáhli určitého úspěchu a štěstí, stále nám v životě něco chybí. V sedmdesátých letech minulého století Peggy Lee zpívala: „Je to vše, co existuje?“ (Is That All There is?) A v osmdesátých letech U2: „Ještě pořád jsem nenašel, co hledám“ (I Still Haven't Found What I'm Looking For). Všichni vnímáme onen nepokoj a hlodá v nás pochybnost, že podstatou života je něco víc než jen přežívat ze dne na den.

Pocity neúplnosti můžou odrážet nespokojenost s naším všedním životem a poukazovat na něco, co je třeba napravit. Když jsme se zasekli v mizerném zaměstnání, v neperspektivním vztahu či v nezdravé rodinné situaci, možná nastal pravý čas přemýšlet nad vážně miněnou změnou. Nespokojenost nemusíme jen stoicky snášet: může nás vést k rozhodnutí, ke změně a k plnějšímu životu.

Jenže bez ohledu na to, jak šťastně žijeme, část toho nepokoje nikdy nezmizí; odráží totiž naši touhu po Bohu. Jak napsal svatý Augustin patnáct set let před Peggy Lee i Bonem: „Nepokojné je naše srdce, Pane, dokud nespočine v tobě.“ Tato touha je projevem touhy lidského srdce po Bohu. Je jedním z nejhlubších způsobů, jimiž nás Bůh volá. V ozvěně našeho nepokoje slyšíme Boží hlas.

Někdy jsou tyto pocity jako spíš hrozivá prázdnota. Kdosi tuto prázdnotu v našich srdcích nazval „Božím otvorem“, prostorem, který může vyplnit jedině Bůh. Někteří se tento prostor snaží vyplnit penězi, postavením či mocí. Takovouto zkušenost jsem získal i já na začátku své podnikatelské kariéry. /.../

Někdy zažíváme touhu po Bohu v běžných situacích: když se v zimě tiše díváme na zasněžený les, když se dojmeme k slzám při sledování filmu, když zažijeme zvláštní pocit vzájemné propojenosti během bohoslužby. Nevyjádřitelným způsobem toužíme po tom, zachovat si tento pocit a pochopit, co znamená.

Když moje sestra porodila svého prvního syna a já jsem s ním mohl být, cítil jsem se často přemožen láskou. Nádherné dítě, bytost, která předtím neexistovala, daná nezištně světu.

Běžné touhy a dojetí jsou způsoby, jak si uvědomit touhu po Bohu. Prahne po porozumění pocitům, které k nám přicházejí jakoby zvenku. Zažíváme to, co španělský mystik 16. století svatý Jan od Kříže nazývá touhou po „jakémsi neví čem“.

Mnozí z nás to zažili také. Jako bychom se ocitli na hranici něčeho důležitého, jako bychom zakoušeli to, co je mimo nás. Zažíváme okouzlení. /.../

Někdy cítíme téměř mystickou touhu po Bohu nebo po spojení s Bohem, které mohou vyvolat neočekávané okolnosti. Mystika je často opomíjena jako privilegovaná zkušenost, jež se dostane jedině nějakým superosvíceným supersvatým. Mystika se ale neomezuje jen na životy svatých. Ani každý mystický zážitek se nemusí podobat tomu, co světcí popisují ve svých dílech.

Co znamená mystický zážitek? Jedna definice říká, že mystický zážitek je to, když se člověk cítí intenzivně a nezpochybnitelně naplněn Boží přítomností. Nebo když se cítí být vyneseny nad normální způsob vidění světa. Nebo když ho přemohlo takové vnímání Boha, které přesahuje jeho vlastní chápání. Nutno říct, že tyto zkušenosti jsou jen těžko popsitelné. Je to jako snažit se popsat svou první lásku, chvíli, kdy jsme poprvé vzali do náruči naše dítě, nebo okamžik, kdy jsme poprvé viděli moře.

Párkrát v životě jsem se s takovými pocity už setkal. Dovolte mi k tomu říci něco víc.

Když jsem byl malý, každé ráno jsem jezdil na kole do školy a odpoledne zpátky domů. Jezdával jsem občas s hlučnou skupinou výrostků z naší čtvrti. Ale někdy jsem jel ráno na kole do školy sám. Máloco jsem měl raději než fičet dolů z kopce naší čtvrti pod stromy i ranním oranžovým sluncem, s větrem svištícím kolem uší.

Nedaleko školy byla úzká betonová stezka vedoucí mezi domy. Škola byla na konci této cesty, za velkým pozemkem. Tam se nacházelo jedno z mých nejoblíbenějších míst na světě. Vzpomínka na něj mě povznáší i dnes, ačkoli o tom píšu po čtyřiceti letech. Byla to široká louka, po levé straně ohraničená vysokými duby a napravo baseballovými hřišti. V každém ročním období to byla nádhera.

Za chladných podzimních ran jsem zachumlaný v hrubém bavlněném kabátu šlapal do pedálů hrbolatou blátivou cestičkou přes louku po šustivém hnědém listí a suché trávě. V zimě jsem do školy chodil pěšky. Louka se často proměnila v bílou pláň, pod galošemi mi vrzal sníh, zatímco můj dech přede mnou tvořil mrznoucí obláčky.

Na jaře louka explodovala životem. V těch dnech jsem měl pocit, jako bych na kole projížděl přírodovědné cvičení, které jsme dělali ve škole. Tlustí luční konci poskakovali mezi sedmikráskami. Cvrčci se schovávali v trávě a starém listí. Včely bzučely v bezu a nad dlouhými fialovými a růžovými hledíky. Ptáci poskakovali z větve na větev. Vzduch byl svěží a louka žila svým životem.

Jednou na jaře, to mi mohlo být deset jedenáct let, jsem uprostřed louky prudce zabrzdil, abych nabral dech. Kovový košík na kole přeplněný učebnicemi a sešity se málem vysypal. mezi luční koníky. Stál jsem vedle kola a pozoroval všechny ty barvy, všechn ten pohyb a život kolem sebe.

Podíval jsem se na vrcholek kopce a pocítil jsem naprosté štěstí. Obrovské štěstí, že žiju! A cítil jsem úžasnou touhu vlastnit a zároveň být součástí toho, co se nachází okolo mě. Vzpomínka, jak stojím na té louce obklopený stvořením, je v mé paměti živější než jakákoli jiná vzpomínka z dětství.

V těchto neobvyklých touhách, skrytých v prostých obrazech ze života, nás volá Bůh.

www.vira.cz

světlem pro mé nohy je tvé slovo
aneb přečteme Písmo svaté za jeden rok

neděle	pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek	sobota
31. V.	1. VI.	2. VI.	3. VI.	4. VI.	5. VI.	6. VI.
Sd 4-6 Sir 15-17	Sd 7-9 Sir 18-19	Sd 10-12 Sir 20-21	Reflexe	Sd 13-15 Sir 22-23	Sd 16-18 Sir 24-25	Reflexe

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 31. 5. do 7. 6. 2020

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Sestání Ducha Svatého 31. 5.	Hustopeče	8:00	Za Jiřího a Marii Dobešovy, k výročí úmrtí 20 let, za rodinu Kellarovu, Klvaňovu, Hradilkovu a živou a † rodinu
	Špičky	9:30	Za † Jiřího Trusinu, živou a † rodinu Trusinovu a Navrátilovu
	Bělotín	11:00	Za † Evu Rabelovou, její rodiče, živou a † rodinu Rabelovu
	Hustopeče	13:45	Májová pobožnost na hřbitově (začátek v kostele)
Pondělí 1. 6. <i>Panny Marie, Matky církve, památka</i>	Špičky	17:30	Na úmysl dárce
Středa 3. 6. <i>sv. Karel Lwanga a druhové, památka</i>	Hustopeče	14:00	Requiem za † Zdenku Frydrychovou
	Černotín	17:30	Na úmysl dárce
Čtvrtek 4. 6. <i>Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze, svátek</i>	Bělotín	17:30	Za † rodinu Baričákovu a Spáčilovu
Pátek 5. 6. <i>sv. Bonifác, památka</i>	Hustopeče	18:00	Za živou a † rodinu Vozákovu, Hošťálkovu, Majkusovu, Blažkovu, Puchnerovu, Šubovu a dvo
			Za Marii Vozákovou, Anežku a Františka Vozákovy, Miroslava Jandu a živou a † rodinu Vozákovu a Davidovu
Sobota 6. 6. <i>sv. Norbert</i>	Špičky	17:30	Za † Anastázii Schneiderovou k 5. výročí úmrtí, manžela, rodiče, sourozence z obou stran a dvo
Nejsvětější Trojice 7. 6. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Černotín	9:30	Za † rodiče Kuchařovy, sestru Marii, synovce Leoše, dvo a živou rodinu
	Bělotín	11:00	Za Elišku, Jaroslava, Josefa a rodiče Vychodilovy, za rodinu Zábranskou a dvo

Ohlášky:

- Májové pobožnosti: v Černotíně bude v neděli v 17⁰⁰ hod.
- V týdnu bude první pátek v měsíci, budou adorace a zpovídání před bohoslužbami. Návštěvu nemocných prosím, abyste si nahlásili.
- Famí tábor pro děti ve věku od 7 do 15 let proběhne ve dnech 13. 7. – 19. 7. 2020 v RS Skavsko. Kapacita ubytování je omezena, proto budou upřednostněni ti zájemci, kteří se přihlásí dříve. Přihlášky si můžete vzít na stolečku v kostele. Vyplněnou ji pak předejte P. Františkovi nebo Dáši Jakešové. Přihlášky, prosím, nevhazujte do poštovní schránky. Cena tábora je 1.800,- Kč.
- Intence na druhé pololetí letošního roku je možné si nechat zapsat.